אין לי אלא בארץ בח"ל מנין תלמוד לומר

אתך בכל מקום שאתך אם כן מה ת"ל

בארץ בארץ צריך להביא ראיה בח"ל אין

צריך להביא ראיה דברי ר' יהודה וחכמים

אומרים בין בארץ בין בחוצה לארץ צריך

להביא ראיה בא הוא ועדיו עמו קרא למה

לי אמר רב ששת דאמרי שמענו שנתגייר

בב"ד של פלוני סד"א לא ליהמנייהו קמ"ל

(מ) בארץ אין לי אלא בארץ בח"ל מנין

ת"ל אתך בכל מקום שאתך והא אפיקתיה

חרא מאתך וחדא [א] מעמך וחב"א בין

בארץ בין בה"ל צריך להביא ראיה ואלא הא

כתיב (י) בארץ ההוא מיבעי ליה ראפילו

בארץ מקבלים גרים דסד"א משום מיבותא

דארץ ישראל קמגיירי והשתא נמי דליכא

מיבותא איכא לקט שכחה ופאה ומעשר עני

קמ"ל א"ר חייא בר אבא אמר ר' יוחנן "הלכה

בין בארץ בין בח"ל צריך להביא ראיה

פשימא *יחידורכים הלכה כרביםמהו דתימא

מסתבר מעמא דרבי יהודה דקמסייעי ליה

בב"ד הרי זה גר בינו לבין עצמו אינו גר מעשה באחד שבא לפני רבי יהודה ואמר לו

נְתגיירתי ביני לְבין עָצמי א״לָ רבי יהודה יש

לך עדים אמר ליה לאו יש לך בנים א"ל הן

א"ל ינאמן אתה לפסול את עצמך "ואי אתה"

לאדרים מכאן א"ר יהודה 'נאמן אדם לומר

עין משפם נר סצוה

לבר תורה חד נמי כשר הכח מדנהן נגרטינ ומשפים שדט אין מיסורי ניתה הני זי לכ"ע ור' יוחכן דהכא אית ליה בהדיא (ד) בירושלמי דשנים שדט אין סמג לאון קפו מוש"ע מריים הא בעינן מומחין וי"ל מדס' רסת סעיף י: דבר תורה חד נמי כשר הכא מדמין לגדילות וחבלות דבעיכן שלשה קבז א פיי פי"ב מהל

וכמו שחשו לנשילת דלת בפני לווין במורחות לך לחמר רביט מס סכ: ד'ם נוס קידושין במורחות לך לחמר רביט מס סכ: ד'ם נה לדוקא בדידעינן דהוה "שיין לפשד הקודם ובד כוכבים מעיתה א הל ב השו נמי לנעילת דלת בפני גרים" :

עובד כוכבים מעיקרא דאי לא הוה קבח ב מיי שם סלכם ידעיכן מהימן מגו דחי בעי אמר קבש ג מיי פינ מהל: שרחל אני בחרים ישראל אני דמהימן כדמשמע בריש סמג שין או מושיע מסכת פסחים (דף ג: ושם) גבי ההוא הית סימן רעו סעי' ינ:

מובד כוכבים דהוה סליק ואכיל קל ד מיי פסיו מסלי עובד כוכבים דהוה סליק ואכיל קל ד מיי פסיו מסלי פסחים בירושלים ואין לומר שאני התם דהון סמכי ארובא דהוו ישראל מי סמג לאיין קמי : דהת בכל מקום נמי חיכת רובת קלא הו מיי שם סלי "דרוב הבאין לפנינו בתורת יהדות מושיע אסיע סימן ד ישראל הם ועוד ראיה משמעתין קלב : מיי פתג שם דאמר ליה ר"י אי אחם ואמי לפרני קלב : מיי פתג שם דאמר ליה ר"י אי אתה נאמן לפסול את בניך ואיהו גופיה כשר אלא אסמג לאיין קמו מוש"ע דשוי נפשיה חתיכה דאימורא אבל "ד סימן יסח סעיף ב: דשוי נפשיה חתיכה דחיסורת אבל אם בא על בת כהן לא פסלה כדפי׳ לעיל (ה) ומההיא דלעיל (דף מה-) לח"ל זיל גלי אין ראיה דשתא לא הוספות חד מקמאי היו בודקים אלא אם הוא ישראל אם הצדוך בפרא בשיה: לאו אבל במשפחתו לא סיו בודקין : "הוצה לארץ צריך בחוצה לארץ צריף בחוצה לארץ צריך בחוצה לארץ צריף בחוצה לארץ בחוצה ל ארן לי אלא בארן . פי' דמקבלין להביא האיה בשרוא גרים ואמ"ג דחובת הנוף שיווק בעובד כרכבים היא בעיא ריבויא כיון דכתיב באכן איבל אם אינו מוחוק כדהשכחן בסוף פ"ק דקידושין (דף שאפר הוא הפה שהתיר להסכתן נטוף על החות האי בעי אחרישוא אני לה: גבי שילות עבדים והשממת מאבותי. וראיה לדבר כוכבים לי נמי בחרץ לא חיישינן הרוא שובד כוכבים כספים אי נמי בחרץ לא חיישינן הרוא שובד פוחים דלמא הדרי בהו משום דאיכא

שבחת דתרך ישרתל: דפחים: משח באחד שבא לפני ר' יתודה בזהר דתימת לת להימניהו - ויש ספרים דגרסי מהו דתימא עצמי וט' פי' לא היו ליהמניהו וה"פ ליהמניהו כעד מוחוקים בו שהוא מהי מוד - דיים לד מדות - תורום שובד כוכנים דא'כ היה מפי עד: רינד לך עדים - פירוש בריך להביא ראיה עליו שנתגיירת ביקך לבין עלמך ותימה ועל בניו אלא היו מוחוקים בו שהיה נר. ושאל לו ר' יהודה יש

מיהא אי הא דבעיכן ג' הייט דוקא לכתחלה אבל דיעבד חד נמי כשר לך שרים כלו' יש לך א"כ אם יש לו עדים לאו ביט לבין לבין שניתגייות בינן עלמו הוא :

פסולים ואם יש עדים שנתגיירת בפני או ל) בפניהם באבון חתה לפסול עלתך כו׳ . הייכו דוקא במילי "דמשוי עליי נפשיה חתיכה דאיסורא אבל אם בא שהודיעוהו [הרי] הוא על בת כהן לת פסלה כדפרישית כשר ומיירי שנתגייר לעיל בסוף פ' שני(דף כס: ושם) וא"ת הוא ובניו דאם נתנייר לעיל בסוף פי שליודף להי ושם) ותו עו הוא לבדו ובא אח"כ היכי דמי חם חשתו עובדת כוכבים על ניורת או על בת ממה נפסך בניו פסולים דאין קרוי ישראל כשרים . דקי"ל עכו"ם בנך אלא בנה ואם היתה אשתו ישראלית ממה נפשך בניו כשרים ישראל הרד הבא על בה ישראלית ממה נפשך בניו כשרים ישראל הרד בשר האם דקי"ל (לעיל דף מהי) עובד כוכבים לבתה האשר ר' יהודה דקי"ל (לעיל דף מהי) עובד כוכבים בת גר זכר כבת חלל ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר זכר . והיכא דאמרי סהרי שמענו שנתגייר בב"ר פלוני מהימנין וכי תימא נהי דממזר לא הוי פגום מיהא הוי הא השמא נמי דאין ליה. תניא א"ר ידמדה נאמן הוא על בנו קמן כאמן פגומין הם דר"י אית ליה בפרק לאמר שהוא בן נרושה משרה יוחסין (קדושין עוי) דבת גר זכר כבת חלל זכר וי"ל דקסבר ר"י נאסן על בנו גדול. זכר לבת חנו זכו זי ואבה מי א'ר הייא בו אבה מי מובד כוכבים ועבד הבח על בת (שמעון)(יורגן) לא קפן עובד כוכבים ועבד הבחרה ד' מיתות קפן מפש ולא נהל ישראל הולד ממזר דבפרק ד' מיתות קבו שמש (סנהדרין דף עי ושם) אמר דר' יהודה נדול שמש ויש לו בנים

אדם לומר זה בני בכור משמע דמינה גמר וי"מ דטעמא דר' יהודה דמשמע ליה קרא דנאמן אדם לומר זה בני בכור אפי' על אבל אם יש לו בנים תיטק בין הבנים וכשאומר על הקטן שהוא בכור א"כ הראשון ממזר אלמא דנאמן לפוסלו וה"נ דנאמן לומר שהוא בן גרושה : אינו נאשן אפלו אבני

לארן שדות לעובד כוכבים - ועל שלמו נאמן משום דשוי נפשיה חתיכה דאיסורא : ראין אתה נאמן לפסול בני בניך - אומר ר"י דה"פ נאמן אתה לפסול בניך פי׳ כשאין לו אלא בנים ואין לו בני בנים ואי אתה נאמן לפסול בני בניך כשיש לו בני בנים אין כאמן לפסול אפי׳ בניו דאין סברא לומר שיהיו בניו פסולים ובני בניו כשרים וכן משמע בסמוך דקאמר ואין אדם כאמן על בנו גדול ומפרש כשיש לו בנים משמע דאבט נמי לא מהימן: ההלכתא טומיה דרב נחמן בר ילחק - משמע דהלכה כר"ד דנאמן אף כי נפני ביד נפי פני לפסול בניו דדוקא משום דאין שדות לעובד כוכבים דאין יכול לפוסלן ולא כמו שמפרש רבינו מם דאין הלכה כרבי יהודה אלא השהוחל יפי נשוש"פ יו"ד סימן אחרות מי ידי בחבר בינו מם דאין הלכה כרבי יהודה אלא השהוחל יפי נשוש"פ יו"ד סימן יו ותכח סים מייחו החרות נול ודו רבבת בחים

ככל מקום שאפך - ולקמן פריך כא אפיקתיה : לריך להכיא ראיה. שבב"ד נתגייר שתא גבעוני מהול הוא ומשום שבחא דאיי הוא דקהמר הכי ומשקר: ה"ג מהו דתימא לא ניהמניהו: [=] מעמך. גר ותושב וחי עמך (ויקרא כה) : דליכא טובה - דפסק חלב ודבש : דשליחותייהו עבדינן כדמשמע נמי בשילהי המגרש (נישין דף פת ושם)

דקמסייטי קראי - דהא עמך כל תורה אור מקום שאתך משמע ואפילו בארן ובארלכם למה לי אלא לאו אראיה קאי דבארן לריך להביא ראיה ולא בחולה לארן: מדכתיב (ג) גר אלל ושפטתם מכחן חמר כי יהודה גר בעי בית דין : יכיר · את הבכור בן השנוחה יכיר : יכירנו לחחרים -שאם אין ב"ד מכירים אותו נאמן שליו אביו לומר זה בני בכור ליטול פי שנים: כן גרושה הוא יוכהן חלל הוא: ואין עדות לעוכד כוכבים הואיל ובניך מוחזקין בכשרות אין אתה נאמן להעיד עליהן ולפוסלן: לפסול אם בניך - דנפקא לן מיכיר ואי אתה נאמן לפסול את בני בניך : והלכתה כרב נחמן - דחמר לדבריו עובד כוכבים הוא ואין עדות לעובד כוכבים ואפילו אבנים לא מהימן: והתנים כרבינה. דנאמן הוא על בנו קטן שאין לו בנים וקס"ד דהא מתני' בגר שבא ואמר גר אני קמיירי: הסיא. דקתני נאמן הוא על בנו קטן: לענין יכיר. תניא אחסיא מחני' דיכיר קאי לקתני וכשם שנאמן אדם לומר זה בני ^{הנריס}קראי קמ"ל ת"ר "ושפטתם צדק בין איש ובין ב חויל כארוכם לקתני וכשם שנחמן חדם נומר זה בני בל גרושה (כ) שם כא בכור כך נאמן לומר זה בני בן גרושה אהיו ובין גרו מכאן א"ר יהודה גר שנתגייר יביי דים מדכתים: ועלה קתני דלחמן הוא על הקטן דהא ישראה ישראה ישראל הוא ויש לו עדות והתורה ישרה בשמוד הקודם) האמינתו על בע ולא על בן בע אבל ישראה יצי בייא יצי ביי גר אפילו אבטו לא מהימן דאין פי של פודים בצי אבי גר אפילו אבטו לא מהימן דאין ועלה קתני דנאמן הוא על הקטן דהא וכו (ה) ד'ה עדות לעובד כוכבים: וסתופין -נו ב": כו"ם לימה : דף סו:) לפיית הכלי: וחיני כדחי. נאמן לפסול את בניך [ומי] א"ר יהודה ביי שד שת כיצ וחיני לחוי להשתתף בלרתן ומישם כהאבנים לא מהימן *והתניא "יכיר יכירנו קכו: יתן וחוכה לכך: ומודישים חומו לקמן מפרש טעמא דכולה מתני':

זה בני בכור יוכשם שנאמן לומר זה בני בכור כך נאמן לומר בני זה בן גרושה הוא או בן חלוצה הוא וחכ"א אינו נאמן א"ר נחמן בר יצחק ה"ק ליה לדבריך עובד כוכבים אתה ואין עדות לעובד כוכבים רבינא אמר הכי קאמר ליה יש לך בנים הן יש לך בני בנים הן א"ל נאמן אתה לפסול בניך ואי אתה נאמן משמות בינ לפסול בני בניך תניא נמי הכי ר' יהודה אומר "נאמן אדם לומר על בנו קמן ואין נאמן על בנו גדול ואמר ר' חייא בר אבא אייר יורנן לא קמן קמן ממש ולא גדול גדול ממש אלא קטן ויש לו בנים זהו גדול גדול ואין לו בנים זהו קטן ביי ביי האלכתא כוותיה דרב נחמן בר יצחק והתניא כוותיה דרבינא 'ההוא לענין יכיר פי פייד. ממק: והלכתא כוותיה דרב נחמן בר יצחק והתניא כוותיה דרבינא 'ההוא לענין יכיר איתמר תנו רבנן 'גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים דחופים סחופים ומטורפין ויסורין באין עליהם אם אומר יודע אני ואיני כדאי מקבלין אותו מיד ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות ומודיעין אותו עון לקם שכחה ופאה ומעשר עני ומודיעין אותו ענשן של מצות אומרים לו הוי יודע שעד שלא באת למדה זו אבלת חלב אי אתה ענוש כרת חללת שבת אי אתה ענוש סקילה ועכשיו אכלת חלב ענוש כרת הללת שבת ענוש סקילה וכשם שמודיעין אותו ענשן של מצות כך מודיעין אותו מתן שכרן אומרים לו הוי יודע שהעולם הבא אלא לצדיקים וישראל בזמן הזה אינם יכולים לקבל

מעמך. כ״ל בתירת כסנים ומ"ם כוא תמוס) :

ליון הש"ם אל נאמן אמ ה'ל נחמן חמם חת עלמך - ע' ל כם ע"ב מד"ם בחמר: שם וחי נחמן לפסול חמ

: הוכם ססוח:

הגר"א

נאמן אחה ככיל יכו' דמשר נפשים ברכ דאיסורא יע'

ל) דעתו דכדיעכד אפי׳דקכלת עול מנות כלכד

has.

בירושלים בפרק קמא